

sanca

SENIOR&JUNIOR

trojgeneračný informačný a praktický občasník

1/ 2013
zdarma

**KARIN
HAYDU**
PREDALA
NAJVIAC
BÁBÄTIEK

**SPOMIENKY
NA LÁSKU
Z NÁRUČE
ZÁCHRANY**

Parlament
likviduje
práva seniorov

**KTO TO
ZASTAVÍ?**

ZNÁSILNENIE, UTAJENÝ
PÔROD, BOJ O SYNA...

ČÍTAJTE PRÍBEH LUCIE

V ROKU 2012 SA NÁM PODARILO

zachrániť	6	detských životov v Hniezdach záchrany
zriadiť	4	nové HNIEZDA ZÁCHRANY Dunajská Streda • Skalica • Vranov • Svidník
otvoriť	2.	trojgeneračný spoločný domov NÁRUČ ZÁCHRANY pre opustené matky s deťmi a odkázaných seniorov v Solčanoch v Nitrianskom kraji
priať	26	telefonátov na krízovú Linku Hniezda záchrany 0905 888 234
zrealizovať	6	vlastných projektov Trvalá náruč • Usmej sa, mama! • Kmotričky Adoptuj si starých rodičov • Otcovská škôlka Seniordance
poskytnúť bývanie a pomoc	35	opusteným mamám s deťmi
dosiahnuť	121	úspešných úkonov sociálneho poradenstva
postarať sa o	143	odkázaných seniorov

Foto: obyvatelia Náruče záchrany
Autor: Jana Žilčayová

Ďakujeme za vaše Urobíme ešte viac.

Podnikatelia a firmy

vpísaním do daňového priznania do **31. 3. 2013**

Zamestnanci

vypýtajte si od zamestnávateľa ročné zúčtovanie

do **15. 2. 2013** a **Potvrdenie** o zaplatení dane, vyplňte

Vyhlasenie a pošlite na daňový úrad v mieste vášho

bydliska do **30. 4. 2013**

Občianske združenie
Šanca pre nechcených

Jadranská 34

841 01 Bratislava

IČO: 30856515

SID: nechajte prázdne

Žiadne iné údaje, ani naše číslo účtu nepotrebuje!

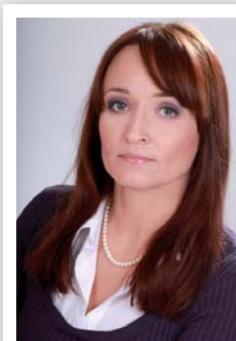
www.sancaoz.sk

2%

Dáva ŠANCU konkrétnym ľuďom

Ani žiť, ani zomrieť Senior na Slovensku má iba právo voliť?

Neverila som vlastným ušiam, keď som nedávno v televíznych správach počula o snahe poslancov zaviesť tzv. „rovnosť zamestnancov“. Teda pravidlo, že zamestnanci v rovnakom obore by mali dostávať rovnakú mzdu. Podľa slov redaktorky: bez ohľadu na to, či je firma malá, alebo veľká – bohatá, či chudobná... Samozrejme zamestnávateľia zdúpnali a protestovali, odborárski bossovia sa naopak tešili. Mňa osobne to ale úplne vydesilo. To už je level aj nad komunizmom! Ale hlavne likvidácia podnikateľov a tým aj zamestnanosti. Verím, že ani nie tak zdravý rozum, ale lobing Asociácie zamestnávateľských zväzov túto hlúposť pošle do zabudnutia, skôr, než si ju verejnosť zapamätá. Iné ma však v tomto kontexte zarazilo: **Čo keby tie dámy a páni v parlamente miesto takýchto hlúposť zrovnoprávnili slovenských seniorov?**

Lebo zatiaľ čo vrahovia, podvodníci, násilníci a zloději vo väzeniach môžu čerpať svoje zákonné zdravotné poistenie aj vo väzení, slovenskí odkázaní seniori v domovoch sociálnych služieb nemôžu. Čítate dobre!

Napriek tomu, že podľa ministerstva zdravotníctva sa v týchto zariadeniach môžu robiť vybrané zdravotnícke úkony a nielen podľa zákona o sociálnych službách, ale najmä na základe stavu a diagnóz seniorov sa vlastne **robiť musia**, zdravotné poisťovne ich nepreplácajú. Áno, takýto seniori dostávajú síce finančný príspevok v odkázanosti zo samosprávneho kraja, ale verte, či nie, môže byť použitý iba na plat opatrovateľky.

Na plat zdravotnej sestry a teda na zdravotnícke úkony, ktoré pre seniora denne robí, nie. Veď podľa samotného bývalého ministra zdravotníctva a niektorých úradníkov na niektorých samosprávach v domovoch sociálnych služieb zdravotné sestry nemusia byť. Čo na tom, že podľa iného zákona lieky môže seniorovi podať len zdravotná sestra! A to nehovorím o ďalších zložitejších nutných úkonoch. Veď to už ani popletené Kocúrkovo nie je. To je už úplne zle: **Vtedy, keď je občan Slovenska najzraniteľnejší, v čase**

staroby, choroby a odkázanosti je mu fakt, že celý život platil zdravotné poistenie zbytočný?

Už sme raz v Šanci písali, že by na zmenu stačila jedna veta v novele Zákona o sociálnych službách, ktorá by zaviazala zdravotné poisťovne k povinnosti preplácať zdravotnícke úkony v domovoch sociálnych služieb, tak ako je to inde vo svete samozrejmosťou. Domovy, ktoré sú podľa stavov klientov, žiaľ, viac nemocnicou ako domovom. To by však slovenskému parlamentu a slovenskej vláde muselo ísť naozaj o seniorov. Odkázaní seniori z týchto zariadení si to presadiť nedokážu. Nemôžu už štrajkovať. Len zomrieť?

Vlastne nie, ani to by nemali. Tí, ku ktorým bol osud nadmieru krutý a nedožil im potomkov, ktorí ich prežili, alebo im ich nedožil vôbec: Nedávno sme sa rozhodli ujať v našom mimobratislavskom zariadení pani z Bratislavy, ktorej syn zomrel pred rokom. Vybrala sa za ním v prvú noc pobytu... Príslušná bratislavská mestská časť odmietla zaplatiť jej pohreb, lebo podľa pohrebného zákona bola už viac ako 9 hodín mimo hlavného mesta. Obec, v ktorej reálne zomrela sa zas odvolávala na iný paragraf toho istého zákona. Po troch dňoch telefonických prestreliek medzi samosprávami som rozhodla. Pochovalo ju naše občianske združenie, aj keď ešte oficiálne nestihla byť našou klientkou. Prišlo mi to veľmi, veľmi ľúto. A s touto staručkou neznámou som ja osobne pochovala všetky mylné pohnútky z mladosti o dôvere v štát, ktorý sa o svojho občana, keď je zle, postará. Nepostará.

Len človek o človeka sa môže postarať. Preto by práva slovenských seniorov, ktorí sú našim politikom dobrí len pred voľbami, mali vybojovať ich deti a vnuci.

Kto sa hlási do kampane?

Anna Ghannamová

.....
Šanca • senior&junior • trojgeneračný informačný a praktický občasník

Vydáva občianske združenie Šanca pre nechcených, Jadranská 34, 841 01 Bratislava, e-mail: sanca@sancaoz.sk, tel: 0903 903 298

• **ŠÉFREDAKTORKA** • Mgr. Anna Ghannamová • **EDITOR** • Mgr. Alena Petrželková • **REDAKTORKA** • Mgr. Eva Gantnerová

• **ART DIRECTOR** • Starion, s.r.o. • **OBÁLKA FOTO:** J. Žilčayová • **INZERCIA** • GWAY, s.r.o., sanca@sancaoz.sk • **TLAČ** • NAVI GRAF s.r.o.

• **EVIDENCIA** • EV 2936/09 • **REDAKČNÁ RADA** • PhDr. Daniela Čechová, PhD. MUDr. Michal Kliment, Csc., • Nevyžiadané rukopisy a obrazový materiál nevraciam. Za obsah inzercie zodpovedajú inzerenti. Autorské práva vyhradené.

Nepomohli seniorom, ALE SAMOSPRAVAM

Foto: Jana Žilčayová

Sú slovenské sociálne služby drahé?

Zostaňme pri sume z úst moderátorky: 1 200 EUR mesačne v Domove sociálnych služieb (DSS), kde sa personál stará o seniorov v najťažších stupňoch V. a VI. stupňa odkázanosti – čo už sa stavom klientov aj ošetrovania takmer rovná hospicu a nemocnici. Buď ide o klientov chodiacich, ale so starec-kou demenciou, alebo Alzheimerom, alebo o vozíčkarov, či ležiacich klientov s množstvom diagnóz, s katétrami, so sondami, či o kombinácie mentálneho a fyzického poškodenia – skrátka ťažšie stavy. Ako to tej moderátorke vysvetliť? Keby išla na dovolenku a zohnala by hotel za sumu 40 EUR na noc, bola by šťastná. A určite by nemala pocit, že ju hotelier okradol a že na nej neoprávnene zarába. A pritom by za túto cenu v hoteli použila raz – nanajvýš dvakrát sprchu, párkrát toaletu, jeden raz posteľ

a dostala by raňajky. Keby tam bývala mesiac, stálo by ju to 1 200 EUR. Nikto jej ale nemusel v rámci tej ceny poskytnúť zdravotnícku starostlivosť, nepodávali jej lieky, neošetrili ju, nevymieňali vrecko s močom... Nedali jej ani stravu 5-6-krát denne, neoprali a neožehlili jej bielizeň a šaty, neumývali ju minimálne 3 razy denne, neaktivizovali ju a nečistili od stolice. **Ešte sa pani moderátorke danej televízie, či komukoľvek, kto číta tieto riadky zdá, že 1 200 EUR za takéto služby, ktoré domov sociálnych služieb poskytuje seniorovi je veľa? Je tu ešte niekto, kto má pocit, že sociálne zariadenia „zarábajú“ na senioroch?**

Priemerná suma nákladov na starostlivosť o odkázaného seniora mesačne	
Slovensko	1 000 EUR
Rakúsko	2 600 EUR
Nemecko	3 600 EUR

Pritom celoslovenský priemer sumy na poskytovanie sociálnych služieb pre seniora v SR na mesiac je 1 000 EUR. **Bez rátania akéhokoľvek zisku, ktorý sa „nekoná“. Bez rátania platov zdravotných sestier a zdravotníckeho materiálu, ktoré si ale stavy klientov a ich príbuzní vyžadujú, ale na ich úhradu na základe rozhodnutí samospráv nemôže byť použitá dotácia v odkázanosti a nepreplácajú to ani zdravotné poisťovne!** Na odkázanosť seniorom v DSS zo zákona poskytujú dotáciu jednotlivé samosprávne kraje (inak povedané aj vyššie územné celky – VÚC). Napriek tomu existuje u nás len jeden samosprávny kraj, ktorý ich priznáva v porovnateľnej výške: Bratislavský samosprávny kraj – 985, 78 EUR mesačne na seniora. Ten, na rozdiel od mnohých, berie do úvahy priemer nielen verejných (mestských, či samosprávnych sociálnych zaria-

Nedávno nemenovaná televízia vysielala reportáž o zle ošetrovaných dekubitoch klienta v jednom súkromnom sociálnom zariadení. Bolo to zraňujúce. Nielen pre seniora a jeho príbuzných, ktorého sa to týkalo. Som si istá, že aj pre to zariadenie. Nemalo by sa to stávať. Ale to, že toto je skôr výnimka, lebo zväčša sa seniori vracajú do sociálnych zariadení znivočení a zadekubitovaní zo slovenských nemocníc a naopak zariadenia ich dávajú dokopy, to už v reportáži nezaznelo. Za to „obrovská suma“, ktorú senior za starostlivosť v danom zariadení platí bola zopakovaná niekoľkokrát a s patričnou pompou: „Počujete dobre, 1 200 EUR mesačne!“ znelo rozhorčene z úst moderátorky. Že nezainteresovaná verejnosť, nemá predstavu o týchto službách a teda aj nákladoch na ne, je normálne a akceptovateľné. Ale novinári by si to zistiť mali. Nuž a o politici, ktorí vytvárajú legislatívne rámce fungovania týchto služieb v praxi, by bez znalosti témy a praxe nemali ani len pozrieť na parlamentné tlačidlo hlasovania. Nieto ho ešte stláčať! Ako to teda je?

dení), ale aj priemer nákladov neverejných poskytovateľov služieb. Čím zrovnoprávňuje cenu služby a nepriamo zvyšuje kvalitu aj verejných zariadení vo svojom kraji. **Ostatné kraje hrubo za realitou skutočných nákladov na túto službu zaostávajú. Opodstatnene?** Napríklad Nitriansky samosprávny kraj stanovil priemerné mesačné náklady na túto službu na 602 EUR. Podľa Anny Ghanamovej, riaditeľky Centra sociálnych služieb Náruč záchrany sa s tým dá polemizovať: „*Viem to porovnať, lebo jedno zariadenie máme v Bratislave a druhé v nitrianskom kraji. V nitrianskom je to na klienta o 30 EUR menej nie o 300 EUR, ako to vychádza kraju. Lebo hoci je v Nitre trochu lacnejšia pracovná sila ako v hlavnom meste, potraviny vychádzajú naopak drahšie ako v Bratislave. Ceny energií a ostatných vstupov sa veľmi nelíšia. Verejné zariadenia vraj šetria na tom, že nezamestnávajú zdravotné sestry, ale len opatrovatelky. Potom tomu ale nerozumiem, lebo lieky môže klientovi podávať len sestra. Porušujú vari verejné zariadenia toto pravidlo?*“ Ako teda samosprávy určujú výšku priemerných prevádzkových nákladov? Vyrátaním

priemeru skutočných nákladov verejných zariadení za uplynulý rok. Skutočných? **Podľa Milady Dobrotkovej, riaditeľky Asociácie poskytovateľov sociálnych služieb v SR**, ktorá však zväčša združuje neverejných poskytovateľov, mnohé samosprávne kraje reálne náklady vlastných zariadení skresľujú. Napríklad tým, že do nákladov nerátajú správu budov, či ich opravy, keďže tie patria zväčša im a náklady znáša obec, či kraj v rámci svojho rozpočtu. Neverejný poskytovateľ to z nákladov vyňať nemôže. Riešenie?: **„Odstrihnúť verejných poskytovateľov od rozpočtov obcí, miest a krajov, lebo len vtedy – zrátaním naozaj všetkých nákladov môže vzniknúť reálny obraz o tom, koľko reálne mesačne stojí sociálna služba v samosprávnom kraji ako celku pre seniora v DSS“**, tvrdí Milada Dobrotková.

Prečo by to samospráva robila, aby umelo znižovala sumu priemerných prevádzkových nákladov? Je to jednoduché, vysvetľuje Milada Dobrotková: **„Lebo rozdiel medzi súčtom platby, ktorú platí neverejnemu poskytovateľovi senior a dotácie, ktorá mu zo zákona prináleží na**

základe stupňa odkázanosti a sumou priemerných prevádzkových nákladov kraja je suma, ktorú musí kraj doplatiť neverejnemu poskytovateľovi. A keďže platiť už nič nechce, tak prevádzkové náklady stanoví tak, aby po súčte platby klienta a dotácie platil už ani nemusel.“

Je to jasné: Kraj ušetrí na financiách za sociálnu službu. Čo na tom, že neverejnemu poskytovateľovi zostalo prázdne miesto a keď ich bude mať mesačne prázdne 4 – 5, môže zavrieť brány, lebo skrachuje. Čo na tom, že na zozname čakatelov na službu zostalo neumiestnených tisíce seniorov odkázaných na službu? Do konca decembra mohli priamo seniori (alebo ich príbuzní) a nepriamo aj neverejní poskytovatelia tlačit' na samosprávy, aby seniora umiestnili – lebo v zákone bola lehota podľa ktorej musela samospráva umiestniť seniora do zariadenia do 60 dní po tom, čo po rozhodnutí o odkázanosti požiadal o podpísanie zmluvy o poskytnutí sociálnej služby. A ak by sa stalo, že by lehotu nedodržali, či ju neúmerne odďaľovali, senior by vyhral každý súd, keby šiel do sporu. **Od 1. januára tohto roku je však všetko inak.**

Posledná novela nepomohla seniorom, ale samospráve

Čítajte pozorne dôvodovú správu novely Zákona o sociálnych službách z 27. 11. 2012, ktorú predložili do parlamentu títo poslanci za Smer: Viliam Jasan, Jana Vaľová, Ján Podmanický

„Navrhovaným doplnením... sa odkladá povinnosť obce a vyššieho územného celku poskytnúť alebo zabezpečiť sociálnu službu uvedenú v paragrafe 34 až 41 v lehote do 60 dní odo dňa podania žiadosti o uzatvorenie zmluvy o poskytovaní sociálnej služby. **Dôvodom je skutočnosť, že samospráva v tomto období nemá vytvorené také podmienky, aby mohla v zákonom stanovenom termíne (od 1. 1. 2013) plniť túto úlohu, nakoľko potreba zabezpečiť sociálnu službu vysoko prevyšuje ponuku. Dôkazom je aj vysoký počet čakateľov v poradovníkoch na jednotlivé druhy zariadení sociálnych služieb, ktorý predstavoval 9 280 osôb k 31. 12. 2011.**“

„Ved' je to nehoráznosť!“ ohradzuje sa riaditeľka Náruče záchrany Anna Ghannamová. Ako tvrdí **táto novela nepomohla 9 280- tím čakateľom na poskytovanie sociálnej služby, ale pomohla samospráve beztrestne sa zbaviť povinnosti postarať sa o odkázaných!** „**Stranici v parlamente pomohli straníkom v samosprávach neplniť si povinnosť voči 9 280-tím odkázaným občanom tejto krajiny a ešte to aj drzo dali do dôvodovej správy!**“

Nemožno nesúhlasiť. Ved' podmienky na to, aby bol sociálny systém spravodlivý, transparentný a aby zabezpečoval rovnosť príležitostí vytvárajú zákonodarcovia tejto krajiny. Ak teda stranici v parlamente neplnia svoju úlohu a nezabezpečujú podmienky na plnenie úloh štátu v sociálnej politike, tak riešením

zástupcov občanov v samospráve má byť žiadať od zákonodarcov vytvorenie podmienok na plnenie si povinností samosprávy a nie žiadať ich o „odloženie povinností“.

Pritom každý, kto má rozhodnutie o odkázanosti by z ľudského hľadiska nemal byť bez 24-hodinovej pomoci inej fyzickej osoby, lebo inak je ohrozené jeho zdravie a život a neraz aj zdravie osôb v jeho blízkosti. Napriek tomu museli doteraz takí občania čakať

60 dní na umiestnenie v zariadení sociálnych služieb. **Teraz môžu byť „neumiestnení“ až do januára 2016.** Kto z nich sa toho dátumu dožije? Kolkí z nich z dôvodu absencie odbornej starostlivosti zomrú skôr, než by zomreli v zariadení, kde je o nich postarané? Kto bude niešť za ich prípadnú predčasnú smrť zodpovednosť? Traja poslanci, ktorí novelu predložili a splnili tak žiadosti svojich straníckych kamarátov v samosprávach? Alebo všetci poslanci, čo za túto novelu zdvihli ruky?

Nieкто by mohol povedať: Ved' majú príbuzných, nech sa postarajú. Takže, čo môže urobiť príbuzný seniora, ktorého posudkový lekár VÚC, alebo mesta či obce posúdil napríklad na V., alebo VI. stupeň odkázanosti – teda na jeden z dvoch najťažších?

1. Tak ako doteraz, požiada VÚC o podpísanie zmluvy o poskytnutí sociálnych služieb, kde si môže senior na základe svojho ústavou garantovaného práva vybrať zariadenie v ktorom chce mať službu poskytnutú. Môže si vybrať verejné, ale i neverejné. Keďže verejné sú štátom dotované viac (čím sa podľa nálezu Ústavného súdu z 18. mája 2010 porušuje rovnosť pri podnikaní, ale novela predošlého ministra práce, sociálnych vecí a rodiny SR Jozefa Mihála, ktorá to mala napraviť, bola novým parlamentom zrušená) tak vždy má každý príbuzný záujem dať seniora do verejného, kde senior platí menej. Lenže, vo väčšine verejných zariadení nie sú voľné miesta. Čakacie lehoty sú od 1-3 rokov.

2. Po zistení, že vo verejnom zariadení nie je miesto, príbuzný odkázaného seniora hľadá vhodné neverejného poskytovateľa služieb, kde voľné miesta zväčša sú. Toho vyznačí v žiadosti o podpísanie zmluvy o poskytovaní sociálnych služieb. Doteraz sa termín odovzdania tejto žiadosti rátať ako vstup do poradovníka na dotáciu (lebo už nie sú poradovníky na voľné miesta – tie sú, ale na dotáciu – na tú peniaze nie sú) a samospráva, ktorá doteraz mala 60 dní na umiestnenie seniora poskytla seniorovi v tejto lehote, niekedy trochu predĺženej, dotáciu v odkázanosti podľa stupňa, na ktorú má klient zákonný nárok. Aj keď samosprávy túto lehotu nie vždy dodržali, jej existencia ich nútila hľadať riešenie pre každého jedného seniora. Keďže príbuzný

musel seniora umiestniť veľmi rýchlo (po zhoršení stavu, po prepustení z nemocnice) zväčša nastúpil k neverejnému poskytovateľovi ako samoplatca a až po priznaní dotácie krajom sa mu platba znižuje.

3. Po poslednej novele zákona o sociálnych službách je nielen teoreticky, ale aj prakticky možný nasledovný stav: senior, ktorý má príbuzného ochotného postarať sa o neho a nenájde sa pre neho voľné miesto v lacnejšom verejnom zariadení bude zrejme samoplatcom do januára 2016 (kým nevyprie ustanovenie z tejto novely). To znamená, že za službu nebude platiť 230 – 300 EUR mesačne ako ten, kto má seniora vo verejnom zariadení. Ale bude platiť 800 – 1 000 EUR mesačne, keďže toľko reálne náklady na túto službu mesačne na jedného seniora stojí.

4. Ak ide o seniora bez príbuzných, alebo s príbuznými, ktorí nemajú ani peniaze ani majetok a nie sú finančne schopní svojmu seniorovi na službu doplácať k dôchodku a je z Bratislavského samosprávneho kraja, tak má šťastie v nešťastí, lebo BSK ktorý má takmer reálne určené priemerné prevádzkové náklady, zariadeniu doplatí okrem dotácie aj chýbajúcu časť prevádzkových nákladov. Ak je z iného kraja, má smolu.

Nerovnejšie podmienky jasnejšia korupcia?

Zrušením Mihálovej novely, podľa ktorej mali klienti sociálnych zariadení platiť minimálne 50 % priemerných preukázateľných nákladov na službu, sa zrušila aj nádej na zrovnoprávenie seniorov. Zakonzervoval sa neústavný stav, ktorý umožňuje, že senior, ktorý sa dostane do štátneho zariadenia platí za službu, ktorá stojí v priemere 1 000 EUR, približne

250 – 300 EUR a zvyšok uhrádza z daní občanov danej samosprávy obec, mesto, či samosprávny kraj (teda štát), pričom u neverejného poskytovateľa hradí senior 630 – 700 EUR, lebo väčšina samospráv mu z verejných zdrojov poskytne len zákonnú dotáciu (finančný príspevok v odkázanosti) maximálne 370 EUR. Senior vo verejnom zariadení teda nemusí byť ani deň samoplatcom, pričom senior u neverejného poskytovateľa ním musel byť minimálne 60 dní od kedy po získaní rozhodnutia o odkázanosti poslal na samosprávu žiadosť o poskytnutie sociálnej služby. **Po poslednej, už 4. novele zákona sa môže stať, že ním bude musieť byť až 1095 dní! Ak na to jeho príbuzní mať nebudú, môže zomrieť predčasne doma bez odbornej pomoci. Klientelistický tlak na umiestnenie seniora vo verejnom – lacnejšom zariadení sa tým ešte zväčší. Zväčší sa teda priestor na korupciu za umiestnenie. Česť pár samosprávam, kde sa to nedeje. Ale verte, deje sa to.**

Je to smutné. Poslanci parlamentu sa smejú seniorom a ich zúfalým príbuzným do očí. Ved' čomu inému prirovnáť ich počínanie, keď miesto nápravy zlého zákona ho zhoršujú do neúnosnej, neznesiteľnej miery. **Na čo je vytvorená komisia na tzv. veľkú novelu Zákona č. 448. z roku 2008 o sociálnych službách, keď ktorýkoľvek poslanec môže kedykoľvek akokoľvek hlúpu iniciatívou zrušiť to, čo sa za krehkej spolupráce ministerstva, poskytovateľov a zástupcov seniorov začalo čítať ako prijateľná náprava zlého zákona? Alebo nech to už nieкто povie otvorene: komisia na zmenu zákona je tak formálna ako je formálna snaha tohto štátu starať sa v prvom rade o najslabších.** >>>

Čo si o pre seniorov nepriaznivej novele myslí samotné Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny? Spýtali sme sa riaditeľky odboru sociálnych služieb **Lýdie Brichtovej**.

Po zrušení 60-dňovej lehoty na umiestnenie seniora to môže „teoreticky“ znamenať aj to, že nebude umiestnený až do januára 2016 a nebude mu teda na službu daná žiadna dotácia? Neuplatňovanie lehoty od 1.1. 2013 do 31.12. 2015 neznamená neposkytnutie sociálnej služby pre fyzickú osobu, ktorá o ňu požiadala, ak sú v čase podania žiadosti voľné miesta v tom type zariadenia sociálnych služieb, o ktoré fyzická osoba žiada a je na službu odkázaná. Táto lehota bola pôvodne ustanovená ako maximálna lehota, v ktorej má príslušný samosprávny orgán poskytnúť alebo zabezpečiť sociálnu službu. Naďalej však platí ustanovenie paragrafu 8 odsek 6 zákona, podľa ktorého bez ohľadu na to, či platí alebo neplatí 60 dňová lehota, musí byť klientovi poskytnutá alebo zabezpečená služba bez akejkoľvek lehoty ak spĺňa podmienky zákona na tzv. „bezodkladné“ umiestnenie.

Znamená to, že ak senior aj rok po rozhodnutí nebude samospravou umiestnený do zariadenia a nebude mu pridelená dotácia, nemôže ani on ani jeho príbuzný s nejakou nádejou na úspech žalovať príslušný vyšší územný celok za neposkytnutie služby? Neuplatňovanie lehoty môže v praxi znamenať, že klient bude umiestnený aj za obdobie dlhšie ako 60 dní, ak nespĺňa podmienky „prednostného“ tzv. „bezodkladného“ umiestnenia a v takom prípade bude zaradený do poradovníka čakaťov. Prijatie novely nemá žiadny vplyv na doterajšie právne možnosti klienta domáhať sa svojho práva na sociálnu službu zákonom stanoveným spôsobom.

Neobávate sa, že takto postavený zákon dáva oveľa väčší priestor na korupciu na vyšších územných celkoch, ktoré niektorého seniora umiestnia a iného nie – lebo bez jasnej lehoty sa už nemusia

Eva Gantnerová

dodržiavať ani doteraz nezákonný poradovník na dotáciu? Posunutie účinnosti 60 dňovej lehoty nemôže byť ospravedlnením pre nedodržiavanie zákonom ustanovených podmienok poskytovania a financovania sociálnych služieb, vrátane tzv. nezákonných poradovníkov a ani pre korupciu.

Nemyslíte si, že po tejto novele samosprávy zrušenie lehoty využijú a nebudú poskytovať dotácie klientom, ktorí si vybrali neverejné zariadenie? Je na rozhodnutí klienta, či si vyberie zariadenie sociálnych služieb, ktorého zriaďovateľom, respektíve poskytovateľom je samospráva, alebo si vyberie neverejného poskytovateľa. Podotýkame, že podmienky poskytovania finančných príspevkov (tzv. dotácie) pre neverejných poskytovateľov sa nadobudnutím účinnosti tejto novely nijakým spôsobom nemenia, preto nevidíme dôvod pre ich neuplatňovanie zo strany samosprávnych orgánov.

Nie je toto nové ustanovenie zákona napadnuteľné z hľadiska rovnosti práv seniorov vo verejných a v neverejných zariadeniach? Lebo tí, čo sú umiestňovaní vo verejných zariadeniach majú dotácie na odkázanosť hneď a nie sú nútení, tak ako klienti neverejných poskytovateľov byť 3-6 mesiacov a teraz zrejme aj dlhšie samoplatcami – kým sa nedostanú na špic poradovníka na dotáciu.

Podľa nášho právneho názoru neuplatňovanie 60 dňovej lehoty, nijako nesúvisí s princípom rovnosti zaobchádzania s klientmi či sú vo verejných, alebo u neverejných poskytovateľov, nakoľko lehota nemá byť viazaná na podmienky financovania sociálnych služieb z verejných zdrojov. Sme si vedomí, že v súčasnosti nie je situácia v poskytovaní sociálnych služieb na želateľnej úrovni, aj preto je naším prioritným záujmom pripraviť vo veľkej novele zákona o sociálnych službách také zmeny, ktoré situáciu v poskytovaní zabezpečovaní a financovaní sociálnych služieb výrazne skvalitnia, najmä z hľadiska práva občanov na dostupnú kvalitnú sociálnu službu. Pri navrhovaní legislatívnych zmien však musíme prihliadať aj na spoločenské a ekonomické podmienky, v ktorých sa naša krajina nachádza.

Stanovisko Asociácie poskytovateľov sociálnych služieb (APSS)

Od 1.1.2013 vstúpila do platnosti novela zákona o sociálnych službách číslo 413/2012 Z. z., ktorá znovu zhorší dostupnosť sociálnych služieb pre občanov. Dostupnosť sociálnych služieb sa zhorší tým, že samospráva nebude mať naďalej povinnosť poskytnúť, alebo zabezpečiť sociálne služby tomu žiadateľovi, ktorému vystavila v správnom konaní Rozhodnutie o odkázanosti na danú službu. Samosprávy vedú poradovníky žiadateľov, napriek tomu, že existujú voľné miesta na umiestnenie žiadateľov – ale sú neverejných poskytovateľov, ktorým neposkytnú príspevky a tak sú ich služby pre žiadateľov nedostupné.

Asociácia poskytovateľov sociálnych služieb v SR vyjadruje hlboké znepokojenie, že poslanci NR SR prikrčili k takejto forme novely zákona o sociálnych službách. Vyjadrujeme presvedčenie, že sa tým zhorší prístup občanov k nedostatkovým sociálnym službám. Pritom problém nedostatkových sociálnych služieb môžu pomáhať riešiť neverejní poskytovatelia, z ktorých väčšina má voľné kapacity na umiestnenie. Tieto miesta zostávajú prázdne, lebo samospráva naďalej nemusí poskytnúť príspevky klientom neverejných zariadení. Občania sú tak stále rozdeľovaní na tých, ktorí dostanú podiel na verejných zdrojoch a na tých, ktorí ho nedostanú musia platiť všetky náklady. Sme presvedčení, že táto novela zákona porušuje právo občanov rovnako sa podieľať na využívaní a čerpaní zdrojov, z ktorých je financovaná samospráva a z ktorých samospráva financuje väčšinu svojich kompetencií, najmä kompetenciu poskytovať a zabezpečovať sociálne služby pre svojich občanov.

Milada Dobrotková za Predsedníctvo Asociácie poskytovateľov sociálnych služieb v SR

Spomienky na lásku

Sládkovič svojej Maríne napísal celú básnickú skladbu. My dnes posielame sms-ky. Ako lásku prežívali dnešní 80 či 90-roční seniori? Pri pohľade na nich, akí sú krehučkí, slabučkí, niekedy zmätení, občas dezorientovaní, a najmä už teraz dlho sami, bez svojich partnerov, sa až nechce veriť, že láska sa kedysi týkala aj ich. Pritom zažívali presne to isté čo my – láska je stále rovnaká a predsa pre každého jedinečná. Uchovávali ju vo svojich srdciach a spomienkach, nehovorila o nej, zvykli si neobťažovať svoje okolie a svet, ktorý už žije iným tempom ako oni. Keď ich však vyzvete, aby zaspomínali na svoje lásky, všetci sa usmiejú. A potom sa ochotne vrátia o 60 – 70 rokov späť.

*Možno mi tvojich úst sa odrieknuť,
možno mi ruku nedostatť,
možno mi v diaľky žiaľne utieknuť,
možno mi nemilým ostať,
možno mi ústam smädcom umierať,
možno mi žiaľiť v samote,
možno mi život v púšťach zavierať,
možno mi nežiť v živote,
možno mi seba samého zhubiť: –
nemožno mi ňu neľúbiť!*

Pani Alžbeta

Taká láska – hneď som sa aj vydala! V roku 1947 som mala 18 rokov, cestovala som vlakom z Bratislavy na návštevu do Liptovského Mikuláša. Tam sme sa stretli. Všimol si ma a prihovril sa mi. Vymenili sme si adresy. Potom za mnou chodil až do Břeclavi, kde som bývala. Často chodil, nosil mi kvety. Páčil sa aj mojim rodičom. Zobrali sme sa a mali sme dvoch synov. Stále to bolo také pekné ako na začiatku. Zomrel mladý, nemal ani 50 rokov... Po ňom som si už nikoho nenašla, zaujímali sa o mňa, ale ja som nechcela. Dost' často sa s ním v duchu stále rozprávam, hovorím mu, čo sa mi stalo. Pekná láska to bola.

Pani Elena

S manželom som sa zoznámila vo Vysokých Tatrách. Nejaký čas sme spolu cestovali električkou, kde medzi nami vzplanula láska. Manžela, ktorý sa volal Pavol som s láskou oslovovala Paško. Narodila sa nám dcérka Silvia, kvôli ktorej sa sme presťahovali do Bratislavy, kde boli kvalitnejšie školy. Napokon sme sa rozviedli, ale vzťah sme stále udržiavali pekný – kvôli spoločnej dcére.

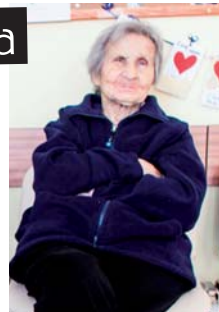

Pani Brigita

Zoznámili sme sa na spoločenskej zábave. Z mojej strany to vôbec nebola láska na prvý pohľad! Môj Ernestko sa však nevzdával a prešiel za mnou cez hory, lesy a lúky – 30 km pešej chôdze. Vtedy som si uvedomila, že je to láska. Tú moju som prejavila naozaj statočne – po svadbe som sa odsťahovala k svokrovcovi. Svokrovci boli dobrí, ale za rodičmi som veľmi dlho žiaľila. Boli ďaleko, a aby mi nebolo tak smutno, písala som im dlhé listy. Bola som poštárka, takže som aj bola naučená veľa písať. Vo svojom živote som mala naozaj šťastie na lásku – na rodičovskú, aj manželskú.

Pani Emília

My sme sa zoznámili na tanečnej zábave. Prišiel ma veľmi pekne popýtať o tanec, s takým úklonom, čo na mňa veľmi zapôsobil. Prežili sme pekný život plný lásky. Dobré nám spolu bolo!

Najsilnejšia láska, ktorá skončila len pred dvoma rokmi, keď moja manželka navždy odišla... Po chádzam zo Spišskej Novej Vsi, na vojne som bol v Brne a keď som sa vrátil, tak som ju tam našiel. V jednom podniku, kde sme pracovali ako kolegovia. Začali sme spolu chodiť na turistiku, potom na bicykle, najprv traja, potom už len my dvaja. Ako som vedel, že je ona tá pravá? Treba mať vôľu na začiatku, potom nie sú žiadne prekážky, iba ak konkurencia. Páčila sa totiž ešte jednému lesnému inžinierovi zo Zvolena, ale on ju našťastie nezaujal. Keď sme spolu chodili skoro 2 roky, daroval som jej na Vianoce jeden dar, o ktorom som vedel, že po ňom túži. Bola veľmi prekvapená. Neprežradím, o čo išlo, to už ostane len medzi nami dvomi... Zásnuby sme mali 1. mája a svadbu 3. septembra 1949. Mali sme šťastný život.

Dán Andrej

Účasť hercov a moderátorov bola v Bratislave opäť neuveriteľná: Martin Mňahončák, Karin Haydu, Lenka Šoóšová, Peter Varinský, Dominika Dadíková, Ady Hajdu, Filip Tůma, Anna Ghannamová a moderátorka večera Iveta Malachovská. Veľmi nás teší, že pomoc Hniezdam je pre nich taká samozrejmosť!

ZNÁME TVÁRE pre Hniezdo záchrany

Podpora Hniezdam záchrany sa veľmi úspešne rozšírila aj do Nitry, kde sa akcie ujali herci z Divadla Andreja Bagara na čele s riaditeľom Jánom Greššom a prvou dámou divadla herečkou Evou Pavlíkovou. Predajom medovníkových bábkiet vlastnoručne napečených a vyzdobených v Náručíach záchrany v Bratislave aj v Solčianoch vyzbierali 1112,32 EUR a pripomenuli prečo Hniezda záchrany existujú. V mene dnes už 43 zachránených detí a v mene detí, ktoré vďaka Náručí záchrany mohli ostať v náručí svojej mamy, im všetkým za to, že nám nezištné darovali svoj čas, ĎAKUJEME.

Šarm týchto troch pánov ovládol celé námestie, kde sa objavili, tam vzbudzovali záujem a fotenie nemalo konca. No Ady Hajdu, Martin Mňahončák a Filip Tůma sú však aj mimoriadne šikovní predajcovia!

Hoci sa na námestí v Bratislave a v Nitre stretli výborní herci, svoju podporu Hniezdam záchrany hrať nemuseli. Tá je skutočná a veľmi efektívna. V Bratislave sa herci a iné známe tváre stretli už po štvrtý krát.

Za peknou tvárou sa skrýva aj srdce na správnom mieste. Karin Haydu nám pomáha pravidelne a ako vidno veľmi efektívne. Predala najviac medovníkových bábkiet.

Pokým sa predávalo, ani na pódium nebola nuda: Všetkým prítomným zaspievala mužská vokálna skupina TRJOF.

Mladí herci Nitrianskeho divadla Peter Oszlík, Roman Poláčik, Martin Fratrič a Marián Viskup svoju premiéru pre Hniezda záchrany spolu s Alenou Štelbašskou z Náručie záchrany zvládli fantasticky!

Ján Greško, riaditeľ Divadla Andreja Bagara v Nitre s podporou pre Hniezda záchrany nezaváhal ani na chvíľu. Svoje nadšenie preniesol aj na jednu z najvýraznejších herečiek novej generácie, Kristínu Turjanovú.

Keďže bol už posledný deň vianočných trhov, námestie nebolo spočiatku plné. Ľudia prichádzali len postupne, ale našim účinkujúcim sa podarilo napokon námestie zaplniť. Predávali, diskutovali, rozdávali dobrú náladu tentokrát takmer hodinu a pol, aby opäť dosiahli úspech v podobe viac ako 400 predaných perníkových bábkiet.

Eva Pavlíková dokázala, že nie je len výbornou herečkou, ale aj dobrou a pohotovou moderátorkou. Skvelým spôsobom sa jej podarilo zaujať všetkých prítomných Nitrančanov.

Mama vo mne ZVÍTAZILA!

Znásilnenie. Utajený pôrod. Odobra-
tie dcéry. Zrada rodičov. Život v ťažkej
núdzi bez vlastnej strechy nad hlavou.
Boj o syna. Dá sa z tohto vyskladať
happyend? Začítajte sa do životného
príbehu 35-ročnej Lucie.

Osud sa zahráva s našimi životmi a niekedy nepekne. No prekážky a nepriazeň osudu sa musia prekonávať a zdolávať... Keď som v októbri 2011 odišla z rodného Spiša za prácou do Čiech, aby som si ako rozvedená mama 13-ročnej dcéry finančne pomohla, nikdy by mi ani nenapadlo, že sa môj život zmení od základov. V ten januárový deň, na ktorý asi do konca svojho života nezabudnem, sa stalo niečo zlé. Ťažko sa mi hľadajú slová na človeka, ktorý mi tak ublížil, ak sa ešte vôbec dá nazvať človekom. Myslela som, že ak ho zažalujem za znásilnenie, pomôže mi to dostať sa z neustáleho pocitu strachu a neúcty. Návšteva jeho ženy, ktorá ma varovala nech to nerobím, lebo ten chlap je ma schopný zabiť, ak mu takto zničím kariéru, ma však vydesila ešte viac. No tým to neskončilo. Pocítila som, že sa so mnou niečo deje. Tehotenský test potvrdil predtuchu... Prvé, čo mi napadlo, bola interrupcia. Nemala som nad čím uvažovať. Zúfalstvo a beznádej boli čoraz väčšie. Chcela som si zobrať pôžičku, lebo termín sa blížil. Keď som však prišla za lekárom, povedal mi, že na zákrok je už neskoro. Nebolo cesty späť.

Každý deň, keď som už vedela, že mám v sebe dieťa znásilnenia, som prežívala muky. Preplakané dni striedali bezsenné noci. Nechcelo sa mi žiť. No myšlienka, že by moja dcéra prišla o mamu, ma zastavila.

V Čechách som dala výpoveď a prišla som sa na Slovensko, ale stále som nenabrala odvahy vyjsť s tým von a povedať, prečo som odišla a čo sa deje. Telo ma však prezrádzalo, a tak som to v jeden aprílový deň matke povedala. Čakáte, že najbližší vám budú v takýchto situáciách oporou, ale opak bol pravdou. Vraj je to moja chyba, čo sa mi stalo... Hoci naše vzťahy neboli dobré, s otcom sa nerozprávam 17 rokov, toto som od matky nečakala. Musela som si teda poradiť sama. Začala som sa zaujímať o adopciu a utajený pôrod. Na nete som zhľadala

všetky dostupné informácie. Našla som stránku občianskeho združenia Šanca pre nechcených, ktoré má na starosti Hniezda záchrany. Prečítala som si čo sa dalo o utajenom pôrode. Začala som zhľadáť aj adoptívnych rodičov pre dieťa, ktoré sa malo narodiť v októbri. Podala som inzerát a hľadala som páry, ktoré nemôžu mať deti. Bolo ich dosť. Medzitým som si ale ešte dala urobiť odber plodovej vody. Vedela som, že sa dá spraviť vyvolanie pôrodu do 6-teho mesiaca, ak by bolo dieťa vážne poškodené. No testy vyšli negatívne a definitívne nič iné, ako riešenie vzdaním sa dieťaťa mi neostávalo.

Na Slovensku som si našla nového gynekológa, dni išli neskutočne pomaly. Ťažko mi bolo, keď sa malý začal hýbať, chcela som už mať všetko za sebou. Gynekológ bol dobrý lekár aj človek. Zdôverila som mu, čo sa mi stalo, že chcem ísť na utajený pôrod a dieťa dať na adopciu. Mal pochopenie aj profesionálny prístup. Všetko bolo na dobrej ceste, mala som ísť na kontrolu, no lekár išiel na dovolenku a zastupovala ho lekárka, ktorá ma dvakrát odmietla ošetriť. Asi mala voči mne predsudky a vybavila mi nemocnicu v Prešove, vraj iba tam robia utajený pôrod, v ich nemocnici sa vraj také niečo nerobí.

Samozrejme, že zo zákona musia utajený pôrod vykonať v každej nemocnici na Slovensku, ako som sa dozvedela neskôr, ale nemala som sil dožadovať sa svojho práva, lebo som už musela čeliť ďalšej zdrvivúcej informácii: Moji rodičia podali návrh o zverenie mojej dcéry do ich náhradnej starostlivosti.

Bola som v šoku. Zneužili situáciu, v ktorej som sa ocitla. Vyhodili ma z domu a poslali ma bývať k bratovi do starého rodičovského domu. Dcéra išla na konzervatórium a ja som nemala peniaze na školné. Preto na mňa tlačili, aby som so zverením súhlasila, aj keď dcéra nechcela. Bola to ďalšia rana od mojej rodiny, ktorú už neviem nazvať rodinou. Rodina to som ja a moja dcéra. A teraz som o ňu mala prísť!? Zrútil sa mi svet a ešte som musela riešiť svoje nechcené tehotenstvo. Termín pôrodu som si teda musela vybaviť v Prešove, kde som odovzdala aj žiadosť o utajený pôrod. Stále som však hľadala adoptívnych rodičov pre nenarodené dieťa, kvôli čomu som sa dokonca stretla aj s advokátkou. Až od nej som sa dozvedela, že na Slovensku to nie je možné – aby si matka vybrala adoptívnych rodičov. Tým zhasla aj posledná nádej ovplyvniť, ku komu sa dieťa dostane. Trápilo ma to a prejavilo sa to aj ma mojom fyzickom stave. Začala som silno krváčať, čo je pred pôrodom neobvyklé a nad ránom mi nečakane praskla plodová voda. Keďže nemocnica v Prešove bola ďaleko, zobudila som brata, aby ma odviezol do najbližšej nemocnice, kde som porodila.

Konečne som to mala za sebou, ale v tej nemocnici nechceli rešpektovať moju žiadosť o utajený pôrod. Prišla lekárka a začala na mňa kričať, že odtajnia moju identitu a narobia mi problémy. Pritom som len chcela, aby vyhovelí mojej zákonnej žiadosti. Volala som svojmu lekárovi a ten to napokon riešil a vyriešil cez pani Annu Ghannamovú zo Šance pre ne-chených, lebo zákon

platí v každej nemocnici na Slovensku rovnako a nemali teda právo moju žiadosť nerešpektovať. Bolo to po pôrode stresujúce a únavné. O dva dni som dostala silný zápal, predpísali mi antibiotiká a tabletky proti tvorbe mlieka. Napriek silnému zápalu ma poslali po 4 dňoch domov. Keď som prišla z nemocnice, hneď som si ľahla. Spať som však nemohla. Ani prvú, ani druhú noc... Stále som musela myslieť na malého, ako asi vyzerá a či je v poriadku. Trápilo ma to až som sa zadúšala plačom. Aj keď sa stalo, čo sa stalo, predsa je to moje dieťa, aj keď som ho nechcela. Navyše, necelé dva týždne po pôrode, keď som bola ešte slabá, som mala pojednávanie o zverení mojej dcéry do náhradnej starostlivosti mojich rodičov. Na súde to bolo veľmi nepríjemné. Bolelo ma pri srdci aj na duši, mala som v hrdle hrču a ani neviem ako som to povedala. Ale musela som súhlasiť s oficiálnym zverením dcéry mojím rodičom. Bolo to ako znamenie.

V ten moment som sa rozhodla, že svojho syna chcem späť. V lehote do 6-tich týždňov, kedy je to zo zákona možné, som požiadala o odtajnenie svojej identity v súvislosti s pôrodom.

Po dlhých rozhovoroch s dcérkou a zvažovaní za a proti, sme sa začali tešiť na syna a bráčeka, hoci sme vlastne nemali nič, ani peniaze, ani kde bývať. Ale svoje rozhodnutie som cítila tak pevne, že ma už nič nemohlo zastaviť. Išla som do nemocnice podpísať potrebné dokumenty, svoje údaje som uviedla na sociálnom odbore Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, kde však nemohli konať, kým som nemala rodný list dieťaťa. Na ten som čakala dlhé dva týždne, aj keď nemocnica aj matrika sú v tom istom meste. Keď som konečne mala rodný list syna v rukách, mohla som začať zisťovať, kde je. Povedali mi, že je v profesionálnej rodine v detskom domove v Košiciach. Na sociálke mi dali 3 telefónne čísla, ale všetky boli zlé, tak som hľadala aj na nete a podarilo sa. Zavolala som tam a 12. decembra mi dali termín, kedy som sa mohla ísť pozrieť na syna. Predtým som však musela absolvovať pohovory so sociálnou pracovníčkou a s psychologičkou. Až potom mi ukázali malého na fotografii. Keď som ho uvidela, nevydržala som a rozplakala som sa. Bol to krásny a zdravý chlapec. Celkom sa podobal na moju dcérku, rovnaký noštek, očka, mihalnice. Potom mi ho priniesli ukázať. Po dvoch mesiacoch od pôrodu som ho videla prvýkrát. Bola taký maličký, vyzeral ako bábika... Nevedela som od neho odísť. Dali mi jeho fotografiu, ukázala som ho aj dcérke. S pani zo sociálky sme sa dohodli, že by som ho mohla mať už na Vianoce, ale že mi ešte zavolajú, či to schvália. Boli to ďalšie dni čakania, ale už nie také ako predtým. Potom mi zavolali, že 21. decembra si môžem pre synčeka prísť! Bola som taká šťastná, že to vyšlo. Keď som pre neho v ten piatok išla, nemohla som sa dočkať. Keď som si ho viezla v kočíku, bol to taký úžasný pocit. Aj keď som ho stále mala ešte iba dočasne, boli to najkrajšie Vianoce v mojom živote, pretože cez vianočné prázdniny bola so mnou aj moja dcérka. My máme s dcérkou úžasný vzťah, ktorý sa nedá popísať

slovami. Dýchali by sme jednu pre druhú. A nezmení to ani rozhodnutie súdu, ktoré verím časom tiež dokážem vyvrátiť.

Posledný januárový deň som mala súd o definitívnom zverení synčeka do mojej starostlivosti. Malý rástol a bol úžasný, pravidelne nás chodili kontrolovať zo sociálky aj z detského domova.

Prístup detského domova v Košiciach bol veľmi príjemný a som im veľmi vďačná za to, že mi verili. Súd dopadol v môj prospech a od toho dňa je synček aj právne môj. Bol to riadny cirkus emócií, napriek tomu, ako môj syn prišiel na svet, „matka“ vo mne zvíťazila. Je to úžasný pocit. Teraz čakám na podnájom, kde chcem bývať so svojimi deťmi. V meste, kde dcérka študuje. Čaká ma ešte ďalší súd o dcérku a konečne budem dobre spať.

Malý Sebastian v najkrajšej náruči – v náruči svojej mamy

Chcem sa poďakovať predovšetkým mojej dcérke za podporu a dôveru, pánovi doktorovi z prešovskej nemocnice, pani Ghanamovej a ľuďom z jej občianskeho združenia a ostanným ľuďom, čo stáli pri mne, hoci mi boli úplne cudzí, no pomáhali mi po psychickej stránke, čo som veľmi potrebovala. A chcem povedať, milé ženy a dievčatá, ktorým sa stalo niečo podobné, že sa netreba báť o tom hovoriť a požiadať o pomoc. Aj keď sa k vám v ťažkej chvíli otočí rodina chrbtom a nepodporí vás, netreba tú bolesť držať v sebe. Sama sa nevyrieši. Nikdy neviete, kto vám pomôže a otvorí vám srdce. Lebo to moje bolo voči synčekovi zamknuté a stačilo málo a odomklo sa. Nie sme na svete sami, vždy sa nájdu ľudia, človek, ktorý podá pomocnú ruku. Netreba preto strácať vieru a nádej. Aj keď si v danej chvíli povieť, nejde to, nedá sa, na všetko treba čas. Život mi postavil veľa prekážok, a iné ešte určite budú, ale poučenie ostalo. Už viem, že najdôležitejšie je vážiť si samého seba. Nebola som dokonalá ani ideálna mama, ale svoje deti milujem nadovšetko. Chyby robí každý človek. Ale ten rozumný sa z nich poučí a ten dobrý napraví, čo spôsobili. Pokiaľ sa máme o koho oprieť, pre koho žiť, veríme a máme v srdci lásku, všetko sa dá a podarí sa. Všetkým prajem veľa lásky a dobrých ľudí na ich ceste. Ja som ich stretla. Mám dve krásne deti a to mi dáva silu a chuť vytrvať a žiť ďalej.

Lucia

KRÍZOVÁ LINKA: 0905 888 234

ZIMNÉ RADOSTI

Zima nepatrí medzi obľúbené ročné obdobia – rýchlo sa stmieva, vonku je mráz a lyžovať či korčuľovať sa tiež nedá každý deň. Ľudia sú akísi skrehnutí a mrzutí. A možno práve preto zima prináša najžiarivejšie sviatky aké poznáme: Vianoce, fašiangy. Rozozvučali aj trochu monotónne zimné dni seniorov, ale aj detí a mamičiek v oboch Náručiach záchrany – v Bratislave, aj v Solčanoch.

Manželia Štelbašský, ktorí vedú Náruč záchrany v Solčanoch, oslávili prvý štedrý večer v zariadení spoločne s klientmi.

V dúbravskej Náruči záchrany sme na fašiangy mali živú kapelu! A aj s neobyčajným kapelníkom – našim správcom pánom Horným. Naši zamestnanci skutočne dávajú Náruči zo seba to najlepšie!

Najviac sa tešili pochopiteľne deti. Dávidko bol spokojný!

Deti z MŠ Gessayova prišli do Náruče záchrany v Bratislave-Dúbravke už tretí rok, ich takmer profesionálne vianočné pásmo je vždy pastvou pre oči aj balzamom na dušu.

A ja vám takú koledu zaspievam, že budete veselí po celý rok!

Aj seniorku pani Marienku potešili vianočné darčeky.

Masky nástup! Stredoveká lady, Boney-M, pirát a minileopardík Sofinka, ktorá si takú parádu nenechala ujsť, aj keď ešte nemala ani dva mesiace a je dôkazom, že do života v Náruči zapájame naozaj všetkých!

Všetky udalosti s nami, a najmä so svojimi seniormi, prežívajú dobrovoľníčky z projektu Adoptuj si starých rodičov. Na dobrú náladu pána Andreja priam policajne dozerala jeho dobrovoľníčka Heňa.

Keď vás vyzve do tanca princezná, či Jackie Kennedy, ani vozík nemôže byť prekážkou. Pánovi Jánovi vykukali úsmevy aj spod masky. Program uvádzala sociálna pracovníčka Katarína Dašková alebo... Majka z Gurunu?

Ani tento rok nás bez vianočných darčiekov nenechali:

DRÁČIK

Plníme sny

Obyvatelia Náruče záchrany majú praktické sny, nepotrebujú vzdušné zámky. Sme radi, ak nájdeme pre nich pomoc u ľudí, či firiem, ktoré im ju výhodne, alebo zdarma poskytnú. Ďakujeme, že ich vo svojom okolí máme.

Kludia bola so svojou dcérkou Sárrou v Náruči vyše roka. Po 9 rokoch čakania sa jej splnil obrovský sen – dostala sociálny byt. Ten by však nemohla prevziať bez zloženia zálohy 420 EUR. V Náruči záchrany sme jej pomohli zohnať na túto zálohu sponzora, a dnes už bývajú vo vlastnom!

Sofinka je naše najnovšie dieťaťko v Náruči záchrany. S veľkou láskou ju privítala predovšetkým jej mamička Miška, ktorá však na ňu ostala sama a bez prostriedkov. Kým sa ich finančná situácia zastabilizuje, veľmi im pomôže pomoc nášho generálneho partnera, ktorý im bude prispievať počas 6-tich mesiacov po 100 EUR.

NADÁCIA J&T

ĎAKUJEME

predajňa
už aj v Bratislave!

LITURGICKÉ A DARČEKOVÉ PREDMETY

internetový obchod:

www.st-anna.sk

obchod@st-anna.sk, tel.: 0917 846 968

Bratislava
Križna 17

Galanta
Hlavná 918/2
OD Univerzál

Žilina
Národná 674/7
pasáž KORZO

Rajec
Námestie
SNP 14

Dun. Streda
Námestie
Vámberyho 4918

Trnava
Trhová 1/A
oproti MÚ